

Bezoekadres  
Amstel 1  
1011 PN Amsterdam

Postbus 202  
1000 AE Amsterdam  
Telefoon 14 020  
Fax 020 552 4433  
www.centrum.amsterdam.nl



Gemeente Amsterdam  
Stadsdeel Centrum

Middelen/BJZ

Retouradres: Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

**AANTEKENEN**

De heer  
Matrozenhof  
1018 ZR AMSTERDAM

**VERZONDEN 9 NOV. 2011**

Datum 8-11-2011  
Ons kenmerk 11003933  
Uw kenmerk  
Behandeld door Mevr. T. Bakker  
Rechtstreekse nummer 020 - 552 4454  
Faxnummer 020 - 552 4069  
Bijlage(n) Advies/ informatieblad beroep/ verslag/aanvullende stukken  
Onderwerp Beslissing op bezwaarschrift

Geachte heer

Op 18 juli 2011 is een bezwaarschrift ingediend gericht tegen onze besluiten van 16 juni en 19 juli 2011 inzake een omgevingsvergunning kap.

Wij hebben ons laten adviseren door een bezwaarschriftencommissie van de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken van de sector Middelen.

In onze vergadering van 8 november 2011 hebben wij besloten dit advies over te nemen. Wij verklaren daarom het bezwaarschrift ontvankelijk en ongegrond, laten het bestreden besluit in stand, waaraan het voorschrift wordt verbonden zes sierbomen terug te planten, zoals in het verslag van de inspraakbijeenkomst is voorgesteld. Voor de motivering van onze beslissing verwijzen wij naar het bijgesloten advies.

U kunt tegen dit besluit beroep instellen bij de rechtbank. Dit is zo bepaald in art. 8:1 Awb. De termijn hiervoor bedraagt zes weken. Voor meer informatie hierover verwijzen wij u naar het bijgesloten informatieblad.

Hoogachtend,  
namens het dagelijks bestuur,

  
mw. mr K. van den Hurk  
hoofd afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken

Griffie nummers 11003933, -34, -35, -38, -40, -41, -42, -43, -44, -49, -51, -54

Advies inzake de bezwaarschriften van e.a. tegen de besluiten van 16 juni en 19 juli 2011, waarbij omgevingsvergunning is verleend voor het kappen van 7 bomen in het gebied tussen Nieuwe Vaart, Buiten Kadijken, Hoogte Kadijk en Matrozenhof.

---

Dagelijks Bestuur,

## Inleiding

Op 14 april 2011 heeft het stadsdeel Centrum een vergunning aangevraagd voor het kappen van vijf bomen die zijn gelegen tussen Nieuwe Vaart, Buiten Kadijken, Hoogte Kadijk en Matrozenhof. Bij de aanvraag zit een plattegrond waarop de bomen staan aangegeven. De bomen waar het om gaat, zijn genummerd: 9113, 9120, 9121, 9122 en 9123.

Bij besluit van 16 juni heeft u besloten een omgevingsvergunning te verlenen voor de kap van drie bomen en de gevraagde vergunning voor vier bomen te weigeren.  
Bij besluit van 19 juli 2011 heeft u besloten het besluit van 16 juni 2011 deels in te trekken, nl. voor zover het de weigering om kapvergunning te verlenen voor vier bomen, betreft.

Tegen de besluiten hebben twaalf omwonenden bezwaar ingediend, t.w.,

1. De heer Matrozenhof
2. De heer , Matrozenhof
3. Mw. , Hoogte Kadijk
4. De heer , Buiten Kadijken
5. Mw. Hoogte Kadijk
6. Mw. , Buiten Kadijken
7. De heer , Nieuwevaart
8. De heer Nieuwevaart
9. Mw. , Nieuwevaart
10. Mw. , Buiten Kadijken
11. De heer , Buiten Kadijken
12. De heer Buiten Kadijken

## De bezwaren

De bezwaren laten zich als volgt samenvatten:

1. Er zijn slechts enkele bewoners voor de kap, terwijl het merendeel van de bewoners geen enkel bezwaar hebben tegen de aanwezigheid van deze bomen.
2. De bomen zijn gezond en mooi en vertegenwoordigen bepaalde waarden.
3. Ook het herplanten van andere bomen zal vermindering geven van licht. Schaduw mag nooit een reden zijn om bomen te kappen.
4. De mogelijkheden om de bomen te snoeien in lengte en breedte in plaats van te kappen zijn onvoldoende onderzocht.
5. Van de mensen die er belang bij hebben dat de bomen (wegens het wegnemen van zonlicht) gekapt worden, zijn de slaapkamers aan de zijde van de bomen gesitueerd. Vanuit hun woonkamer is er voldoende zonlicht.
6. Vijf van de zes hoge bomen kappen is geen compromis; compromis is wel dat de bomen de helft van het jaar kaal zijn.
7. De bomen vertegenwoordigen niet alleen waarden van natuurschoon, maar hebben ook een functie doordat zij relatief veel fijnstof opvangen en hebben ook een verkoelend en geluidwerend effect. Het geluid van spelende kinderen wordt gedempt door de aanwezigheid van de bomen. Een herplant kan dit bezwaar niet wegnemen

aangezien het nog jaren duurt voordat het geluidwerend effect van de bomen wordt verkregen.

8. Het ruimtelijke evenwicht wordt verstoord als deze grote bomen worden gekapt.

Bezwaarders zijn in de gelegenheid gesteld hun bezwaren toe te lichten tijdens de hoorzitting van 15 september 2011. Het verslag van deze zitting is als bijlage bij dit advies gevoegd.

Na de hoorzitting zijn stukken toegezonden met betrekking tot de toezegging die in het verleden is gedaan en de inspraakbijeenkomst die in 2010 heeft plaatsgevonden.

Op deze stukken is gereageerd door de heer [naam] bij schrijven van 13 oktober 2011 en door mevrouw [naam], bij schrijven van 16 oktober 2011.

### Het juridisch kader

Van toepassing is de **Wabo**,

Artikel 2.2, lid 1 sub g bepaalt dat het verboden is om een project uit te voeren zonder omgevingsvergunning voor zover ingevolge een bepaling in een gemeentelijke verordening een vergunning is vereist om houtopstand te vellen of doen vellen.

Artikel 2.18 bepaalt dat, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit genoemd in artikel 2.2, de omgevingsvergunning slechts verleend of geweigerd kan worden op de gronden die zijn aangegeven in de betrokken verordening.

Artikel 3.9, lid 1 bepaalt dat het bevoegd gezag op de aanvraag beslist binnen acht weken na de datum van ontvangst van de aanvraag. In het tweede lid is bepaald dat deze termijn eenmaal met ten hoogste zes weken kan worden verlengd.

In het derde lid is bepaald dat paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is op de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag.

In paragraaf 4.1.3.3. Awb zijn regels gegeven over de positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen.

Artikel 4:20b

1. Indien niet tijdig op de aanvraag tot het geven van een beschikking is beslist, is de gevraagde beschikking van rechtswege gegeven.
2. De verlening van rechtswege geldt als een beschikking.

Artikel 4:20c

1. Het bestuursorgaan maakt de beschikking bekend binnen twee weken nadat zij van rechtswege is gegeven.
2. Bij de bekendmaking en mededeling van de beschikking wordt vermeld dat de beschikking van rechtswege is gegeven.

### Kapverordening Centrum 2010.

De relevante artikelen luiden:

Artikel 2

1. Het is verboden, zonder omgevingsvergunning van het dagelijks bestuur een houtopstand te vellen of te doen vellen anders dan bij wijze van dunning.
2. Het verbod is niet van toepassing op:
  - a. wegbepantingen en eenrijige bepantingen op of langs landbouwgronden, beide voor zover bestaande uit populieren of wilgen;
  - b. vruchtbomen en windschermen om boomgaarden;
  - c. fijnsparren niet ouder dan twaalf jaar, bestemd om te dienen als kerstbomen en geteeld op daarvoor in het bijzonder bestemde terreinen;
  - d. kweekgoed.

### Artikel 3

1. Het dagelijks bestuur kan de omgevingsvergunning slechts weigeren in het belang van de handhaving van het natuur-, landschaps-, of stadsschoon of om andere redenen van milieubeheer.
2. Ter bescherming van de belangen, welke door deze verordening worden gediend, kunnen aan de omgevingsvergunning voorschriften worden verbonden.

### Overwegingen van de commissie

#### *Ontvankelijkheid*

De indieners van de bezwaren wonen direct grenzend aan het binnenterrein waarop de bomen gesitueerd zijn. Dit betekent dat zij allen belanghebbend zijn bij het besluit.

De bezwaarschriften zijn voorts tijdig ingediend. Het bezwaarschrift van mevrouw

Buiten Kadijken is niet gemotiveerd. Hierdoor is het in strijd met artikel 6:5 lid 1 sub d van de Awb, waarin is bepaald dat het bezwaarschrift de gronden van het bezwaar moet bevatten. Op grond van artikel 6:6 aanhef en onder a kan het bezwaarschrift niet-ontvankelijk worden verklaard. Tijdens de zitting was zij niet aanwezig om haar bezwaren nader toe te lichten. De commissie acht het bezwaar dan ook niet-ontvankelijk.

De overige bezwaarschriften zijn ontvankelijk.

#### *Besluitvorming*

Met betrekking tot de besluitvorming overweegt de commissie het volgende.

De aanvraag is ingediend op 14 april 2011.

Ingevolge artikel 3.9 lid 1 van de Wabo bedraagt de beslistermijn acht weken na de ontvangst van de aanvraag. De termijn kan ingevolge het tweede lid eenmaal verlengd worden met ten hoogste zes weken.

De commissie overweegt dat geen besluit tot verlenging van de termijn is genomen.

Dit betekent dat het besluit binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag, derhalve uiterlijk 9 juni, moest zijn genomen. De commissie stelt vast dat niet binnen deze termijn is besloten. Dit betekent dat de gevraagde kapvergunning ingevolge het derde lid van artikel 3.9 Awb, gelezen in samenhang met artikel 4.20b Awb, van rechtswege is verleend.

Op 16 juni 2011 was u niet meer bevoegd een besluit te nemen op de aanvraag. Dit besluit, alsmede het besluit van 19 juli 2011 is onbevoegd genomen.

De bezwaren tegen het besluit van 16 juni (en 19 juli 2011) merkt de commissie aan als te zijn gericht tegen de van rechtswege verleende vergunning, bekendgemaakt op 16 juni en 19 juli 2011.

Hierbij merkt de commissie tevens op dat de aanvraag van 14 april is ingediend voor vijf bomen, onder vermelding van de nummers van deze bomen op een meegeleverde plattegrond.

Ter zitting en uit de stukken blijkt dat de aanvraag, na indiening, is uitgebreid met twee bomen.

Voor deze 2 bomen is formeel geen aanvraag ingediend, doch bij de beoordeling van de aanvraag door de bomendeskundige zijn deze twee bomen "mee"beoordeeld. Dit heeft geresulteerd in de besluitvorming d.d. 16 juni 2011 en 19 juli 2011, waar steeds gesproken wordt over zeven bomen.

De commissie merkt op dat, nu voor twee bomen formeel geen aanvraag is ingediend, geen vergunning kan zijn verleend. De van rechtswege verleende vergunning geldt dus alleen de bomen, die op het aanvraagformulier, dat op 14 april 2011 is ontvangen, staan vermeld.

Voor de overige twee bomen kan, indien een omgevingsvergunning voor de kap ervan gewenst wordt, nog apart een vergunning worden aangevraagd.

Met betrekking tot het van rechtswege verleend zijn van de omgevingsvergunning merkt de commissie op dat de wetgever heeft bepaald dat het, voor dit soort vergunningen, waar het toetsingskader beperkt is, mogelijk moet zijn binnen een wettelijke termijn te beslissen. Ter bescherming van de belangen van de aanvrager, die in het algemeen een burger zal zijn, is

bepaald dat, indien niet binnen de wettelijke termijn is beslist, de vergunning van rechtswege is verleend.

Nu het Dagelijks Bestuur zelf aanvrager is van deze vergunning betekent dit dat door het niet binnen de wettelijke termijn te handelen, aan u een vergunning van rechtswege is verleend. De commissie acht deze situatie, waarbij uzelf aanvrager bent, niet wenselijk en pleit voor een betere bewaking van de termijnen, zodat een dergelijke situatie zich niet meer voordoet.

#### *Met betrekking tot de inhoud*

##### a. voorgeschiedenis

Uitgegaan kan worden van de navolgende feiten.

Met omwonenden is vanaf 2008 overlegd over een herinrichting van de grote openbare binnentuin, gelegen tussen de Nieuwe Vaart, Buiten Kadijken, Hoogte Kadijk en het Matrozenhof. Het overleg had tot doel om met de bewoners overeenstemming te bereiken over een plan dat zonder formele inspraak kon worden vastgesteld. Het bleek echter niet mogelijk om onder de omwonenden overeenstemming te bereiken. Daarom is een inspraakprocedure gestart. Op de inspraakbijeenkomst van 9 maart 2010 is besloten het bestuur het voorstel te doen tot het verwijderen van vijf grote bomen en het herplanten van een aantal kleinere bomen. Hierbij is van belang geweest dat in de jaren 80 vorige eeuw het binnenterrein tussen Matrozenhof, Hoogte Kadijk, Buiten Kadijken en Nieuwe Vaart, ook wel het carré genoemd, is ingericht. Tijdens de inspraakprocedure rondom deze inrichting is destijds toegezegd kleine bomen (sierbomen ongeveer 12 meter hoog) te planten, zodat ook op de lange termijn de benedenwoningen voldoende lichtinval zouden hebben. Dit voorstel is voorgelegd aan het dagelijks bestuur dat conform dit voorstel heeft besloten eind 2010.

Dit heeft geresulteerd in de aanvraag om kapvergunning voor een vijftal bomen zoals in de inleiding is genoemd.

De aanvraag is getoetst aan artikel 3 van de Kapverordening centrum 2010.

Volgens dit artikel kan de vergunning worden geweigerd in het belang van de handhaving van het natuur-, landschaps-, of stadsschoon of om andere redenen van milieubeheer.

##### b. Advies in verband met waarden van natuur-, landschaps-, en stadsschoon

De aanvraag is voorgelegd aan een gemeentelijke boomdeskundige. Deze heeft aangegeven dat één van de vijf bomen, t.w. de els met boomnummer 9121, beschadigd is en geen bijzondere waarde heeft. De vergunning voor deze boom kan verleend worden. Voor de overige vier bomen geldt dat er wel weigeringsgronden aanwezig zijn. De bomen 9113, 9123, 9122 en 9120 hebben een optimale onder- en bovengrondse groeirimte tot hun beschikking. Dit is ook terug te zien aan de redelijk tot goede conditie waarin de bomen verkeren. De bomen zijn als beeldbepalend beoordeeld voor de omgeving en hebben waarde voor het stads- en dorpschoon. Voor deze vier bomen wordt geadviseerd de vergunning te weigeren.

##### c. Belangenafweging

De commissie merkt op dat artikel 3 van de Bomenverordening bepaalt dat u de vergunning *kunt* weigeren in verband met de waarden genoemd in dit artikel. Hierbij heeft u beoordelingsvrijheid.

U heeft de gevraagde vergunning, in afwijking van het negatieve advies, verleend.

Uit de in het dossier aanwezige stukken blijkt dat u in het verleden, rond 1989, een ontwerp heeft gemaakt voor de inrichting van het binnen terrein. Hierbij is besloten dat, in verband met de bezonning van de tuinen aan die zijde, aan de oostzijde van het plein laagblijvende bomen geplant zouden worden. Abusievelijk zijn hier echter, in strijd met de gemaakte afspraken en het vastgestelde ontwerp, grote bomen geplant van de zogenoemde eerste grootte.

U heeft bij het besluit om de vergunning te verlenen de belangen die de bomen vertegenwoordigen afgewogen tegen het belang bij het nakomen van eerder gemaakte afspraken. Hierbij bent u tot het oordeel gekomen dat het nakomen van de eerder gemaakte

afspraken zwaarder weegt dan het belang bij het behoud van de bomen. Daarbij heeft u meegewogen dat een aantal bomen worden teruggeplant.

Deze bomen zullen van een kleinere grootte zijn dan de bestaande bomen.

De commissie neemt in aanmerking dat, naast de belangen die de bomen vertegenwoordigen in het kader van artikel 4 van de Bomenverordening, tevens een belangenafweging heeft plaatsgevonden tussen de belangen van omwonenden, voor- en tegenstanders van de kap van de bomen tijdens de inspraakbijeenkomst over de herinrichting van het binnenterrein.

Voor- en tegenstanders van de kap waren tijdens deze bijeenkomst aanwezig en hebben over de herinrichting hun visie kenbaar gemaakt. Uit hetgeen ter zitting is aangevoerd en de bespreking van de bezwaren vóór en tegen de kap tijdens de inspraakbijeenkomst begrijpt de commissie dat overeenstemming over de kap van de bomen niet is bereikt.

Uiteindelijk heeft de inspraak geresulteerd in een voorstel aan het dagelijks bestuur. Dit voorstel behelst:

- de bomen 9109 en 9119 op de kop aan de noordzijde handhaven.
- 9113 wordt vervangen en symmetrisch aan deze nieuwe boom komt een tweede nieuwe boom (extra boom dus).
- handhaven van de esdoorns (9117, 9126, 9115 en 9114)
- 9120, 9121, 9122 en 9123 vervangen door bloesembomen.

De commissie merkt op dat het ontwerp dat in 1989 is gemaakt, de lichttoetreding in de tuinen expliciet ten grondslag heeft gelegen aan de keus van het ontwerp van het binnen terrein. Voorzover is gesteld dat overlast in de vorm van lichttoetreding geen reden kan zijn om een vergunning te verlenen voor de kap van de bomen, kan de commissie dit argument in dit specifieke geval niet volgen. Nu de uitvoering niet conform het oorspronkelijke ontwerp is geschied, waarbij lichttoetreding als belang expliciet is meegewogen en heeft geleid tot de keus voor kleinere bomen, meent de commissie dat de afspraken die in het verleden zijn gemaakt, in de belangenafweging terecht zwaarder hebben gewogen.

Nu de vergunning van rechtswege is verleend zijn hieraan geen voorschriften verbonden. In de belangenafweging is echter betrokken dat er groen teruggeplaatst zou worden. De commissie adviseert in heroverweging te bepalen dat de vergunning verleend wordt onder de voorwaarde dat groen wordt teruggeplaatst zoals dat na de inspraakronde is voorgesteld aan het dagelijks bestuur.

### **Bezwaren**

Voor zover de bezwaren nog niet onder het punt "belangenafweging" zijn besproken, zal de commissie deze hieronder behandelen.

Bezwaarders hebben aangevoerd dat het besluit onvoldoende gemotiveerd is.

De commissie overweegt het volgende.

In de bekendmaking van (het besluit van) 19 juli 2011 is voor de motivering van het besluit verwezen naar de besluitvorming naar de besluitvorming van het dagelijks bestuur over de herinrichting van het binnenterrein Matrozenhof van 14 december 2010. In de stukken met betrekking tot deze besluitvorming heeft een belangenafweging plaatsgevonden. De stukken die betrekking hebben op deze besluitvorming zijn in de bezwaarfase aan bezwaarders toegezonden. Hiermee is het besluit voldoende gemotiveerd. Voor zover is aangevoerd dat de motivering in het besluit onvoldoende is, acht de commissie deze bezwaren ongegrond.

Bezwaarders zijn van mening dat het voorstel geen compromis is tussen de wens van de voorstanders van de kap en de tegenstanders daarvan.

De commissie merkt ten aanzien hiervan op dat het stadsdeel door enkele bewoners is aangesproken op het nakomen van een afspraak. Hoewel de insteek van de inspraakbijeenkomst was om tot een compromis te komen mag dit niet uit het oog worden

verloren. Daarnaast behelst dit voorstel, in tegenstelling tot het oorspronkelijke ontwerp, ook het behoud van een aantal grote bomen aan de noordzijde van het binnenterrein.

Bezwaarden hebben als compromis voorgesteld de bomen te behouden, nu deze de helft van het jaar kaal zijn en dan geen licht wegnemen.

De commissie merkt hierover op dat het behoud van de bomen geen compromis is, aangezien dit niet tegemoetkomt aan de, vanuit het verleden gerechtvaardigde, wens van de voorstanders van de kap.

Bezwaarden hebben gesteld dat er meer voorstanders zijn van het behoud van de bomen dan van de kap daarvan. Dit is onderbouwd door een, na de zitting toegezonden, brief met 81 steunbetuigingen uit de buurt.

De commissie heeft van uw vertegenwoordiger ter zitting begrepen dat de verhouding voor-, en tegenstanders ongeveer gelijkis, ca 15 tegenstanders tegen ca. 15 voorstanders.

Degenen die hun handtekeningen hebben gezet voor het behoud van de bomen, waren niet eerder bekend bij u. Wel zijn omwonenden breed benaderd om bij de inspraakbijeenkomst aanwezig te zijn. Dat, zoals bezwaarden stellen, niet iedereen daarbij aanwezig kon zijn wegens andere verplichtingen is begrijpelijk, maar roept bij de commissie wel de vraag op in welke mate het behoud van de bomen bij steunbetuigers (die zelf geen bezwaar hebben ingediend) "leeft". Het was immers mogelijk geweest een stem te laten horten bij de inspraakbijeenkomst door een ander, bijvoorbeeld een buur, te machtigen om namens degene, die niet aanwezig is, iets in te brengen. Van deze mogelijkheid is echter geen gebruik gemaakt.

Daarnaast merkt de commissie op dat een belangenafweging niet sec plaatsvindt op grond van aantallen voor- en tegenstanders; de zwaarte van de belangen speelt bij de afweging eveneens een rol. Meegewogen is dat ook het algemeen belang is gediend bij het nakomen van een afspraak die in het verleden gemaakt is. De commissie komt tot het oordeel dat u terecht een zwaarder belang heeft kunnen toekennen hieraan.

Bezwaarden hebben voorts gesteld dat de bomen bepaalde waarden van natuurschoon vertegenwoordigen en daarnaast een functie vervullen. Zij vangen fijnstof op en werken verkoelend. Ook gaat er een geluiddempende werking uit van de bomen.

De commissie merkt op dat door het dagelijks bestuur niet wordt bestreden dat de bomen natuurwaarden vertegenwoordigen en van belang zijn voor de leefbaarheid; één en ander blijkt uit het advies van de boomdeskundige. Dit levert echter geen dwingende reden op om de gevraagde vergunning te weigeren. De commissie verwijst naar haar overwegingen over de belangenafweging die heeft plaatsgevonden.

De commissie merkt daarnaast op dat middels herplant voor een deel wordt tegemoetgekomen aan de bezwaren over de leefbaarheid.

Voorzover is aangevoerd dat de mogelijkheden om de bomen te snoeien in lengte en breedte in plaats van te kappen onvoldoende zijn onderzocht, merkt de commissie op dat ter zitting door de boomdeskundige is aangegeven dat de bomen steeds gesnoeid en uitgedund zijn (opgekroond). Het is niet mogelijk om de bomen verdergaand te snoeien.

Dat de mogelijkheden om de bomen te snoeien niet voldoende is onderzocht, is derhalve onjuist.

Gesteld is voorts dat er geen belang bestaat bij de kap van de bomen omdat aan de zijde waar de bomen staan, alleen slaapkamers zijn gerealiseerd. Aan de zijde van de woonkamer is voldoende zonlichttoetreding.

De commissie merkt op dat, wat van dit bezwaar ook zij, bij het oorspronkelijke ontwerp in het verleden reeds rekening werd gehouden met de bezonning van de tuinen. De stelling dat er geen belang zou bestaan bij de kap van de bomen acht de commissie derhalve onjuist.

Verder is aangevoerd dat geen publicatie heeft plaatsgevonden, waardoor omwonenden niet dan wel in een laat stadium van de vergunning op de hoogte waren.

De commissie merkt op dat de aanvraag om vergunning in het Stadsdeelnieuws van 2 juni 2011 is bekendgemaakt. In het Stadsdeelnieuws van 30 juni 2011 is de vergunning van 16 juni 2011 gepubliceerd. Het besluit van 19 juli 2011 is eveneens bekendgemaakt in het Stadsdeelnieuws, op 28 juli 2011.

Daarnaast zijn zowel de aanvraag als de besluiten van 16 juni 2011 en 19 juli 2011 gepubliceerd op de website van het Stadsdeel.

De commissie merkt op dat hiermee voldaan is aan de bekendmakingsplicht. Voor zover is aangevoerd dat omwonenden geen kennis hebben kunnen nemen van de verleende vergunning is dit niet te wijten aan het bestuursorgaan en acht de commissie deze bezwaren ongegrond.

Ter zitting is tenslotte aangevoerd dat het ontwerp waarbij de bomen gekapt worden en er kleinere bomen voor terugkomen, onevenwichtig is omdat aan één kant hoge bomen staan en aan de andere kant lagere bomen komen.

Ten aanzien van dit punt merkt de commissie op dat dit geen weigeringsgrond oplevert in de zin van de verordening. Terzijde merkt de commissie op dat dit punt ook tijdens de inspraakbijeenkomst is opgeworpen. Niettemin is er bewust voor gekozen om aan één zijde kleinere bomen te planten. Een ontwerp waarbij in de ene hoek kleinere bomen zouden worden geplant en in de andere hoek grotere bomen, was ook in 1989 gemaakt en akkoord bevonden.

Dit bezwaar acht de commissie dan ook ongegrond.

De commissie concludeert dat het besluit waarbij van rechtswege vergunning is verleend voor de kap van vijf bomen met nummers (9113, 9120, 9121, 9122, 9123) in stand kan blijven, mits hieraan het voorschrift wordt verbonden zes sierbomen terug te planten, zoals in het verslag van de inspraakbijeenkomst is voorgesteld.

#### Advies

De commissie adviseert u:

- het bezwaarschrift van mevrouw niet-ontvankelijk te verklaren;
- de overige bezwaarschriften ontvankelijk en ongegrond te verklaren;
- het bestreden besluit in stand te laten, waaraan het voorschrift wordt verbonden zes sierbomen terug te planten, zoals in het verslag van de inspraakbijeenkomst is voorgesteld.

Amsterdam,  
De bezwaarschriftencommissie,

mr. J.D. Tuijten, voorzitter

mw. mr. S. Ramspeck, secretaris

Amsterdam 31 oktober 2011